Bijlage 1: geschoonde versie boetebesluit

Openbare versie

[redacted]
De heer [redacted]
[redacted]
Postbus [redacted]

Datum	8 april 2010
Ons kenmerk	[redacted]
Pagina	1 van 10
Telefoon	[redacted]
E-mail	[redacted]
Betreft	Besluit tot boeteoplegging aan Mercedes-Benz Financial Services B.V. vanwege overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft

Geacht heer [redacted],

Inzake bovengenoemd onderwerp bericht de Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) u als volgt.

1. Inleiding

De AFM heeft besloten aan Mercedes-Benz Financial Services B.V. (MBFS) een bestuurlijke boete van € 1.000,- op te leggen vanwege overtreding van artikel 4:34, tweede lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft). Dit besluit is gebaseerd op het feit dat MBFS in de periode van 1 juli 2008 tot 5 december 2008 kredieten heeft verstrekt die onverantwoord waren.

Het onderhavige besluit is als volgt opgebouwd. Allereerst beschrijft de AFM in paragraaf 2 de feiten die tot het besluit aanleiding geven. In paragraaf 3 wordt een beoordeling van de feiten gegeven. Paragraaf 4 bevat het besluit. Tot slot volgt in paragraaf 5 de rechtsgangverwijzing.

Het relevante wettelijke kader is opgenomen als een bijlage bij dit besluit.

2. Feiten

In 2006 heeft de AFM een marktbreed onderzoek gedaan naar verantwoorde consumptieve kredietverstrekking.

De bevindingen van dit onderzoek heeft de AFM op 12 januari 2007 in haar rapport “Verantwoorde kredietverstrekking 2006” gepubliceerd. In deze publicatie komt de AFM tot een aantal zorgwekkende conclusies over de naleving van de regels met betrekking tot verantwoorde consumptieve kredietverstrekking. De AFM is

hierover in overleg getreden met de representatieve organisaties uit de branche, hetgeen heeft geleid tot nieuwe aangescherpte gedragscodes, waaronder de gedragscode van de Vereniging Financieringsondernemingen in Nederland (VFN).

Bij brief van 4 juli 2008 heeft de AFM MBFS geïnformeerd over de nieuwe aangescherpte gedragscodes. De AFM heeft in deze brief onder meer aangegeven dat zij de nieuwe normen in de gedragscodes ziet als een minimale invulling van de wettelijke open normen ter voorkoming van overkreditering en dat zij zonodig adequate maatregelen zal nemen om het "level playing field" te waarborgen.

In oktober 2008 is de AFM een branchebreed onderzoek gestart naar de naleving van de nieuwe aangescherpte normen. Als eerste stap in dit onderzoek heeft de AFM aan alle in Nederland als actief geregistreerd zijnde aanbieders van consumptief krediet een enquête toegestuurd, waarin de belangrijkste criteria werden opgevraagd die de aanbieders ten grondslag leggen aan de beoordeling van kredietaanvragen.

De enquête is op 24 oktober 2008 aan MBFS toegestuurd.

Op 20 november 2008 heeft de AFM de ingevulde enquête van MBFS retour ontvangen. De resultaten van de enquête zijn mede aanleiding geweest om bij MBFS een nader onderzoek in te stellen.

Bij brief van 5 december 2008 heeft de AFM dit onderzoek bij MBFS aangekondigd. In dezelfde brief heeft de AFM verzocht om een productieoverzicht van verstrekte consumptieve kredieten in de periode van 1 juli 2008 tot 5 december 2008, alsmede alle relevante informatie over de acceptatiecriteria die MBFS ten grondslag legt aan haar beoordeling.

Op basis van het per e-mail van 19 december 2008 ontvangen productieoverzicht, waarin 469 afgesloten kredieten vermeld zijn, heeft de AFM 30 klantdossiers aselect gekozen.

Bij brief van 23 januari 2009 heeft de AFM MBFS verzocht om deze klantdossiers ter beschikking te stellen, alsmede hiervoor de Inkomsten & Lasten Toets ('ILT') in te vullen in een door de AFM aangeleverd (excel-) document.

De AFM heeft op 17 februari 2009 een mondelinge toelichting verkregen van het management, waarna kopieën van de 30 geselecteerde klantdossiers zijn overhandigd. De AFM heeft vervolgens de acceptatiecriteria van MBFS en de 30 geselecteerde klantdossiers onderzocht.

Bij brief van 17 april 2009 heeft de AFM aan MBFS haar concept rapportage toegestuurd, waarop MBFS per e-mail van 13 mei 2009 heeft gereageerd.

Bij brief van 26 november 2009 heeft de AFM haar voornemen tot boeteoplegging aan MBFS kenbaar gemaakt, waarna de heer [redacted] (advocaat bij [redacted]), namens MBFS, bij brief van 5 januari 2010 haar zienswijze over het voornemen heeft gegeven.

Samengevat heeft MBFS de volgende punten aangevoerd:

(i) AFM hanteert een onjuiste invulling van de normen ter voorkoming van overkreditering

- Volgens MBFS is de AFM niet bevoegd om te bepalen dat de VFN gedragscode tot een wettelijke norm wordt gemaakt. Invulling van de open norm van artikel 4:34, tweede lid, Wft kan de AFM bewerkstelligen door het stellen van regels in een algemene maatregel van bestuur, zoals bepaald in artikel 4:34, derde lid, Wft. Dat heeft de AFM echter niet gedaan. Daardoor dient de AFM nog altijd per geval te beoordelen of sprake is van overkreditering, zonder dat zij daarbij kan volstaan met een verwijzing naar de VFN gedragscode. Dat de AFM wel bevoegd is een algemene interpretatie te geven van een open norm doet hier niet aan af. Daarmee is de AFM volgens MBFS evenmin ontslagen van haar verplichting om per geval te beoordelen of de wet is overtreden.
- Handhaving van een norm via het bestuurlijk strafrecht zonder dat de formele wetgever deze norm heeft vastgesteld is volgens MBFS in strijd met het legaliteitsbeginsel.
- De AFM hanteert een onjuist criterium voor het opleggen van een boete wegens overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft. Immers, daarvoor dient sprake te zijn van het aangaan van een overeenkomst inzake een onverantwoord krediet. De AFM stelt enkel dat *niet duidelijk* is waarom MBFS heeft geoordeeld dat het verantwoord was om het verleende krediet te verstrekken. Volgens MBFS dient de AFM echter het bewijs te leveren dat sprake is geweest van onverantwoorde kredietverstrekking.
- De AFM is niet duidelijk geweest in de wijze waarop de regels ter voorkoming van overkreditering nageleefd dienden te worden.

(ii) Boeteoplegging is in strijd met het Handhavingsbeleid van DNB en de AFM

- Boeteoplegging voldoet in dit geval niet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Het betreft volgens MBFS tamelijk lichte overtredingen die gering in aantal zijn. Bovendien is MBFS bereid geweest om in te gaan op aanwijzingen of andere guidance van de AFM.
- Geen van de omstandigheden doen zich voor die in het Handhavingsbeleid genoemd worden als factoren die het gebruik van een handhavingsinstrument in een concreet geval bepalen. Van recidive is geen sprake. De vermeende overtreding is door de onduidelijke norm en het geringe aantal overtredingen niet verwijtbaar. Niet kan worden gezegd dat consumenten groot nadeel hebben ondervonden of dat MBFS veel verdiend zou hebben aan de betreffende kredietverlening. Er heeft bovendien geen marktverstoring plaatsgevonden. Wel zou publicatie van de boete schadelijk zijn voor MBFS, wat grote gevolgen kan hebben voor de economische positie van MBFS.
- Gezien het voorgaande ligt boeteoplegging niet in de rede. Een normoverdragend gesprek ligt veleer voor de hand.
- Dat sectorbreed hard wordt opgetreden tegen overkreditering, ontslaat de AFM niet van haar plicht om individuele omstandigheden mee te nemen.

Bij brief van 5 februari 2010 heeft de heer [redacted] (advocaat bij [redacted]), namens MBFS, aangegeven dat hij de heer [redacted] heeft opgevolgd als raadsman van MBFS. Tevens heeft hij in die brief – samengevat – de volgende aanvulling gegeven op de eerder gegeven zienswijze:

De boete mag niet worden gepubliceerd

- Publicatie van de voorgenomen boete levert reputatieschade op voor MBFS en [A]. Het belang van de AFM bij publicatie van de boete is daarmee ondergeschikt aan het belang van zowel MBFS als [A] bij het niet publiceren van de voorgenomen boetes.

Bij brief van 19 februari 2010 heeft de AFM aan de heer [redacted] het inzagedossier toegestuurd.

3. Beoordeling feiten

3.1. Wetsovertreding MBFS

De AFM is van oordeel dat MBFS gedurende de periode 1 juli 2008 tot en met 13 mei 2009 in drie onderzochte klantdossiers het bepaalde in artikel 4:34, tweede lid, Wft heeft overtreden. Aan dit oordeel liggen de volgende overwegingen ten grondslag.

Uitgangspunt: VFN Gedragscode geldt als minimale invulling van de norm
In haar rapport Verantwoorde kredietverstrekking 2006 (gepubliceerd op 12 januari 2007) en in haar brief van 16 januari 2007 heeft de AFM aangegeven dat zij de VFN/ NVB gedragscode als referentiekader zal gaan toepassen ter invulling van de open normen ter voorkoming van overkreditering. Vervolgens heeft de AFM in haar brieven van 4 juli 2008, 24 oktober 2008 en 5 december 2008 aangegeven dat zij de nieuwe gedragscode van onder meer de VFN als een minimale invulling beschouwt van de open normen ter voorkoming van overkreditering.

Daarnaast heeft de AFM in haar brief van 4 juli 2008 onder meer aangegeven dat kredietaanbieders per 1 juli 2008 moeten uitgaan van de nieuwe basisnorm voor de categorieën alleenstaanden, alleenstaanden met kinderen en twee volwassen. Per 1 oktober 2008 dienen kredietaanbieders uit te gaan van de inkomensafhankelijkheidsnorm. Voorts heeft de AFM in genoemde brief aangegeven dat zij adequate maatregelen kan treffen teneinde het "level playing field" te waarborgen.

In tegenstelling tot MBFS is de AFM van oordeel dat de AFM hiermee op voldoende duidelijke wijze kenbaar heeft gemaakt op welke wijze invulling moet worden gegeven aan de open norm van artikel 4:34, tweede lid, Wft.

Dossiers overkreditering

Dossier [B]
(Dossiernummer 8, p. 14 e.v. Onderzoeksrapport)

De AFM is van oordeel dat sprake is van overkreditering. Aan [B] is een krediet verstrekt van €12.830,-, terwijl op basis van de VFN norm – exclusief de inkomensafhankelijke norm[1] – een krediet van

[1] Bij brief van 4 juli 2008 heeft de AFM aangekondigd dat – ter voorkoming van overkreditering – per 1 oktober 2008 rekening gehouden moest worden met een inkomensafhankelijke norm. De kredietovereenkomst tussen [redacted]

€10.600,- verstrekt mocht worden. Derhalve is sprake van een bedrag aan **overkreditering van € 2.230,-**. Daarmee heeft MBFS het bepaalde in artikel 4:34, tweede lid, Wft overtreden. Dit oordeel wordt hieronder toegelicht.

Financiële positie klant	**MBFS**	**VFN norm**
Nettoloon [B]	*€ 1,795,-*	*€ 1.711,-* [2]
Netto woonlasten (huur)	*€ 400 ,-*	*€ 400 ,-*
Financiële verplichtingen	*€ 396,-*	*€ 396,-*
Gegevens toets		
Gezinssamenstelling	*1 volwassene*	*1 volwassene*
Gehanteerde leefnorm	*€ 718 ,-*	*€ 703,-*
Beschikbare ruimte voor krediet / afloscapaciteit	*€ 31 ,-*	*€ 212,-* [3]
Maximaal te verstrekken krediet	*Niet vermeld*	*€ 10.600,-* [4]
Verstrekt krediet	*€ 12.830 ,-*	*€ 12.830,-*
Overkreditering	***€ 2.230,-***	

Dossier [C]
(Dossiernummer 19, p. 16 e.v. Onderzoeksrapport)

De AFM is van oordeel dat sprake is van overkreditering. Aan [C] is een krediet verstrekt van €6.950,-, terwijl op basis van de VFN norm een krediet van €3.900,- verstrekt mocht worden. Derhalve is sprake van een bedrag aan **overkreditering van € 3.050,-**. Daarmee heeft MBFS het bepaalde in artikel 4:34, tweede lid, Wft overtreden. Dit oordeel wordt hieronder toegelicht.

Financiële positie klant	**MBFS**	**VFN norm**
Nettoloon [C]	*€ 780,-*	*€ 781,-*
Autokosten	*€ 250,-*	*nvt*
Netto woonlasten (huur)	*€ 0,-*	*€ 0,-*
Financiële verplichtingen	*€ 0,-*	*€ 0,-*
Gegevens toets		
Gezinssamenstelling	*1 volwassene*	*1 volwassene*
Gehanteerde leefnorm	*€ 500,-*	*€ 703,-*

---

en MBFS is ondertekend op 13 augustus 2008. Op die datum diende derhalve nog niet gerekend te worden met een inkomensafhankelijke norm.

[2] Voor de berekening van het maximaal te verstrekken krediet is in de onderzoeksrapportage (p. 15) uitgegaan van het netto inkomen van de heer [B] per vier weken (€1.579,-). De VFN norm gaat evenwel uit van een netto inkomen per maand. Bij omrekening van het netto inkomen per vier weken naar een netto inkomen per maand (13 x €1.579 : 12), blijft over een bedrag van € 1.711,-.

[3] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: €1.711 - €703 - €400 - €396

[4] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: €212 x 50

Beschikbare ruimte voor krediet / afloscapaciteit	*€ 30,-*	*€ 78,-* [5]
Maximaal te verstrekken krediet	*Niet vermeld*	*€ 3.900,-* [6]
Verstrekt krediet	*€ 6.950,-*	*€ 6.950,-*
Overkreditering	***€ 3.050,-***	

Dossier [D en E]
(Dossiernummer 28, p. 18 e.v. Onderzoeksrapport)

De AFM is van oordeel dat sprake is van overkreditering. Aan [D en E] is een krediet verstrekt van €11.000,-, terwijl op basis van de VFN norm een krediet van €0,- verstrekt mocht worden. Derhalve is sprake van een bedrag aan **overkreditering van € 11.000,-.** Daarmee heeft MBFS het bepaalde in artikel 4:34, tweede lid, Wft overtreden. Dit oordeel wordt hieronder toegelicht.

Financiële positie klant	**MB**	**VFN norm**
Nettoloon [D]	*€ 2.380,-*	*€ 2.269,-*
Nettoloon [E]	*€ 576,-*	*€ 370,-*
Kinderbijslag	*€ 150,-*	*Nvt*
Netto woonlasten (huur)	*€ 1.133,-*	*€ 1133,-*
Autokosten	*€ 250,-*	*Nvt*
Financiële verplichtingen	*€ 480,-*	*€ 480,-*
Gegevens toets		
Gezinssamenstelling	*2 volwassenen, 2 kinderen*	*2 volwassenen, 2 kinderen*
Gehanteerde leefnorm	*€ 1.169,-*	*€1.313 ,-* [7]
Beschikbare ruimte voor krediet / afloscapaciteit	*€ 74,-*	*-/- €287 ,-* [8]
Maximaal te verstrekken krediet	*Niet vermeld*	*€ 0,-* [9]
Verstrekt krediet	*€ 11.000,-*	*€ 11.000,-*
Overkreditering	***€ 11,000,-***	

De stelling van MBFS dat de AFM enkel heeft gesteld dat *niet duidelijk* is waarom MBFS heeft geoordeeld dat het verantwoord was om krediet te verstrekken is onjuist. In alle drie genoemde dossiers wordt in de definitieve onderzoeksrapportage door de AFM aangegeven dat sprake is van overkreditering en dat het verstrekken van een dergelijk krediet niet had mogen plaatsvinden. Telkens wordt in de drie dossiers uiteindelijk geconcludeerd: *"Het verstrekken van een krediet dat niet verantwoord is, is een overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft."* Deze

[5] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: €781 – €703
[6] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: €78 x 50
[7] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: (€2.269 + €370 - €203 - €1.115) x 15% + €1.115
[8] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: €2.269 + €370 - €1.313 - €1.133 - €480
[9] Dit bedrag is – conform de VFN gedragscode – als volgt berekend: - €287 x 50

conclusie wordt in alle drie de dossiers onderbouwd door een vergelijking te maken tussen het krediet dat MBFS heeft verstrekt en het krediet dat verstrekt had mogen worden op basis van de VFN gedragscode.

3.2 Reactie op de overige zienswijze van MBFS

Ten aanzien van de VFN gedragscode
Het argument van MBFS dat de AFM niet bevoegd is om te bepalen dat de VFN gedragscode tot een wettelijke norm wordt gemaakt en dat zij daarom altijd van geval tot geval moet beoordelen of sprake is van overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft is op zichzelf juist, maar kan – gelet op het navolgende – niet leiden tot een ander oordeel. Ten eerste is de VFN gedragscode niet verheven tot een wettelijke norm. De AFM ziet de VFN gedragscode als *minimale invulling* van de open (wettelijke) norm van artikel 4:34, tweede lid, Wft. Ten tweede is ook van geval tot geval beoordeeld of artikel 4:34, tweede lid, Wft daadwerkelijk is nageleefd. Daarover het volgende.

Bij beoordeling van de vraag of artikel 4:34, tweede lid, Wft is nageleefd zijn individuele dossiers beoordeeld. Daar gaat het immers om de vraag of de aanbieder een kredietovereenkomst met de consument is aangegaan die met het oog op overkreditering onverantwoord is. De AFM heeft 30 dossiers onderzocht en heeft geconstateerd dat in 3 gevallen sprake is van overkreditering. In die zin heeft derhalve een beoordeling van geval tot geval plaatsgevonden.

Handhaving niet in strijd met legaliteitsbeginsel
De stelling van MBFS dat handhaving van een norm via het bestuurlijk strafrecht zonder dat de formele wetgever deze norm heeft vastgesteld in strijd is met het legaliteitsbeginsel kan evenmin leiden tot een ander oordeel. Het gaat hier immers om handhaving van een norm die wel degelijk door de formele wetgever is vastgesteld, namelijk in de Wft. Dat hier sprake is van een open norm, maakt niet dat van handhaving moet worden afgezien.

Boeteoplegging niet in strijd met Handhavingsbeleid van DNB en de AFM
- De AFM is van oordeel dat voor de genoemde overtredingen een boete dient te worden opgelegd en dat een normoverdragend gesprek niet in de rede ligt. Het argument van MBFS dat boeteoplegging niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat het hier gaat om ‘tamelijk lichte overtredingen’ is onjuist. Ten eerste is de zwaarte van het soort overtreding niet relevant voor de vraag of een boete kan worden opgelegd. Ook lichte overtredingen kunnen immers worden beboet. Dat in dit geval boeteoplegging in de rede ligt blijkt wel uit het gegeven dat MBFS in 3 van de 30 onderzochte cliëntdossiers (tien procent derhalve) een overeenkomst inzake een onverantwoord krediet aangegaan. Dat is ernstig. Bovendien heeft deze overkreditering plaatsgevonden nadat de AFM guidance had gegeven over de invulling van de betreffende wettelijke norm. Onduidelijkheid over de invulling van de betreffende normen is er derhalve niet geweest. Gelet op het voorgaande dient het gegeven dat MBFS goed heeft meegewerkt aan het onderzoek van de AFM en dat geen recidive heeft plaatsgevonden er in dit geval niet toe te leiden dat afgezien moet worden van boeteoplegging.
- De stelling van MBFS dat geen cliënten zijn benadeeld is onjuist. Overkreditering kan tot uiteenlopende problemen leiden, zoals aanpassing van het uitgavenpatroon tot onder het bestaansminimum. In 3 van de 30 onderzochte cliëntdossiers (tien procent derhalve) van MBFS heeft overkreditering plaatsgevonden. Op grond

hiervan kan derhalve niet worden geoordeeld dat geen cliënten zijn benadeeld. Afgezien daarvan kan de stelling van MBFS niet slagen, omdat deze niet onderbouwd is.

- Het argument van MBFS dat geen marktverstoring heeft plaatsgevonden is onjuist. Door de mogelijkheid te bieden om een hogere lening aan te gaan dan de lening die bij andere aanbieders van consumptief krediet kon worden aangegaan, heeft MBFS zich buiten de markt geplaatst en zich zodoende een oneigenlijke concurrentiepositie verschaft.

3.3 Ten aanzien van de hoogte van de boete

De in de wet voorziene hoogte van de boete bedraagt € 1.000,- voor overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft.[10] [redacted] De AFM is van oordeel dat geen sprake is van een verminderde ernst of verwijtbaarheid van de overtreding. Ondanks guidance van de AFM heeft MBFS in 3 van de 30 onderzochte cliëntdossiers hogere kredieten verstrekt dan haar was toegestaan. Niet is gebleken dat deze overtreding niet of in verminderde mate aan MBFS verwijtbaar zou zijn. MBFS heeft bovendien geen beroep gedaan op een verminderde financiële draagkracht. Gelet hierop ziet de AFM geen aanleiding om tot matiging van de boete over te gaan.

3.4 Ten aanzien van publicatie

Overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft is door de wetgever aangemerkt als een 'lichte overtreding'. Dit houdt in dat het boetebesluit in beginsel wordt gepubliceerd na onherroepelijk worden van het besluit.[12]

[redacted]

4. Besluit

Op grond van het vorenstaande heeft de AFM besloten om uit hoofde van artikel 1:80 Wft aan MBFS een bestuurlijke boete op te leggen vanwege overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft in de periode van 1 juli 2008 tot 5 december 2008. Het bedrag van deze bestuurlijke boete wordt vastgesteld met inachtneming van artikel 1:80 Wft juncto artikel 1:81 Wft juncto de artikelen 2 en 3 van het Besluit boetes Wft. In artikel 3 van het Besluit

[10] Artikel 3 j° artikel 2 Besluit Boetes Wft.
[11] [redacted]
[12] Artikel 1:98 Wft.
[redacted]

boetes Wft is bepaald dat het bedrag van de boete voor overtreding van artikel 4:34, tweede lid, Wft € 1.000,- bedraagt.

In artikel 6 van het Besluit boetes Wft is bepaald dat de hoogte van de boete mede afhankelijk is van de draagkracht van diegene aan wie de boete wordt opgelegd. Ingevolge artikel 6, tweede lid, Besluit boetes Wft wordt de hoogte van de boete vastgesteld door het boetebedrag, zoals bepaald op grond van artikel 3 Besluit boetes Wft, te vermenigvuldigen met de op grond van artikel 7 toepasselijke draagkrachtfactor (l tot 5). Deze factor is voor wat betreft MBFS afhankelijk van het aantal werknemers, gemeten naar voltijdsequivalent, dat zich rechtstreeks bezighoudt met financiële dienstverlening. [redacted] Hieruit volgt dat, op grond van artikel 7 Besluit boetes Wft, draagkrachtfactor 1 op MBFS toepasbaar is. De in de wet voorziene hoogte van de op te leggen boete, bij toepassing van draagkrachtfactor 1, bedraagt € 1.000,-.

Het bedrag van de bestuurlijke boete ad € 1.000,- voor de geconstateerde overtreding dient onder vermelding van "bestuurlijke boete Mercedes-Benz Financial Services B.V., dossiernummer [redacted], factuurnummer [redacted]" te worden betaald aan de AFM door overschrijving op bankrekeningnummer [redacted] bij [redacted] te Amsterdam.

Ingevolge artikel 1:85, eerste lid, Wft dient de boete te worden betaald binnen zes weken na de inwerkingtreding van deze beschikking. De beschikking treedt op grond van artikel 3:40 juncto 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht in werking op de dag van toezending daarvan. Ingevolge artikel 1:85, tweede lid, Wft wordt door het aantekenen van bezwaar of beroep tegen de beschikking de verplichting tot betaling van de boete geschorst. De schorsing geldt totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist. Indien de boete niet wordt betaald binnen zes weken na de inwerkingtreding van deze beschikking is wettelijke rente verschuldigd. Deze wordt berekend vanaf de dag na het verstrijken van laatstgenoemde termijn.

Beslissing tot openbaarmaking van de boete

Artikel 1:98 Wft verplicht de AFM om een besluit tot het opleggen van een boete te openbaren nadat deze rechtens onaantastbaar is geworden.

Met de verplichting tot openbaarmaking van bestuurlijke boetes door de AFM beoogt de wetgever de deelnemers op de financiële markten te waarschuwen in het belang van de ordelijke en transparante financiëlemarktprocessen, zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en de zorgvuldige behandeling van cliënten (Vergelijk PG 29708, nr. 19, p. 301-303, p. 420-421, nr. 20, p. 30 en nr. 39, p. 8-10). Dit is in lijn met de doelen die de inmiddels vervallen sectorale toezichtwetten beoogden te dienen. [redacted]

[redacted]

5. Rechtsgangverwijzing

Iedere belanghebbende kan tegen deze beschikking bezwaar maken door binnen zes weken na bekendmaking daarvan een bezwaarschrift in te dienen bij de AFM, t.a.v. Juridische Zaken, Postbus 11723, 1001 GS, Amsterdam. Een bezwaarschrift kan ook per fax (alleen naar faxnummer [redacted]), per e-mail (alleen naar e-mailadres [redacted]) of door middel van het formulier op de website van de AFM (**www.afm.nl/bezwaar**) worden ingediend. Aan deze elektronische wijze van verzending stelt de AFM nadere eisen die op haar website worden toegelicht. Dat een bezwaarschrift niet aan andere AFM faxnummers of AFM e-mailadressen wordt verzonden dan de hier genoemde, is één van die eisen. De AFM zal het bezwaarschrift alleen inhoudelijk in behandeling nemen als aan bedoelde eisen is voldaan.

Hoogachtend,
Autoriteit Financiële Markten

Was getekend
Assistent boetefunctionaris

Was getekend
Plaatsvervangend boetefunctionaris